

זוה בורר פרק שלישי סנהדרין

כו.

עין משפט
נר מצוה

לג א מ" פ"א תה"ל
שמינין הלכה י"א:
לד ב ג מ" שס פ"ח
הלכה יח:

רבינו חננאל

נבאין אלא בזמן
שהמלכות מטילה מס כך
יוכר לנבואתו מן היהודים
מכל אחד ואחד לפי
מדתו וכיון רחוי רבנן הני
מוכסין שמעריכין העם
ונושאים פנים למקצתן
וימקילן עליהן ומכבדין
על מקצתן יותר מן
הארי נמצא גולנין לסיכך
המלכות רחוי: אמר רבא

[illegible]

מְשַׁרְבּוֹ הָאֲנֵסִין וְכִי נִיחָו אֲרֻנָּא. וְאִ"ת וּמִשּׁוֹם אֲרֻנָּא
הַמִּיזוֹ לְחֶרֶס וְלִדְרוֹעַ דִּהְיָא לְאִסְרָא מִלְּאֻרִיחָא וְיִ"ל
דְּמִיירִי בְּשִׁיעִית זְמַן הוּא דְרַכְנֵי אֵל גַּמִּי יִ"ל דְּפָקוּת נֶפֶשׁ הוּא שְׂשׂוּל
לְהֵם הַמֶּלֶךְ מִסָּה וְאִין לְהֵם מִה יִסְרְעוּ וּמִמֵּי תַּכְסִּיפַת הַמֶּלֶךְ וְהִי

ק'חמך בירושלמי משום חיי נפש:
לעבר השנה בקסא. וז"ל הי"ך
היו מעברין נפשים הא'
עמא חוזה לזכר היא דלמרתין פ'
חוקת הכנים (ב"ר ד' ט. וסס) עמא
ואקפמתי וכו' י"ל לעבר ר"ל לחשוב
והכי משמע דקאמך רחן וחמש
משמע ששניית מיתה וכן מעברין
השנה בשניית דלמרת' (גמ' ד' יב:).
אניסמון אני בתובה. פ"ה
שון ראשון שמר א"ל
במכה וקרקע על גבי הוא ולא
נהילא דלמרתין גניטין (דף פב.
וסס) אין עורדין עס הכרי
בשניית ע"כ נראה כפירוש אחר
פירש הקורטק משום ארנוט:

וקו וזרעו בשביעית
 לומר אוספין כשרין
 בר וזנוקין ור"ש בן
 בר שנה בעסיא פגע
 בהרייהו אמר אייל
 חויה לההוא גברא
 הן וזרש אמרו לו
 בני בתוכו חו חויה
 חס ברכמי אמר להן
 אמר לעקל בית הבר
 חלב יודע אם לעקל
 להו ברישא אילימא
 ברישא הא נמי לימרו
 אלא אמר לה
 רך מאי שנא איה
 ית (דתנן) ^א סאה
 סאין של שביעית
 וכו' והוינן בה אמאי
 מי תרומה חזין מדמי
 חייא משמיה דעולא
 ונמינן אשביעית אמרו
 להחם סליקו לאיצי
 ואתא לקמייהו דרבי
 חזשוין על השביעית
 אמר לא קשיא לי
 רועי בקר ^א ורובנן
 אמר לא דמי התם
 בריהו לההוא שחא
 וקשר רשעים אינו
 נא עקב כי אתו
 ליה סרי לו רועי

לא מירד* אמר להו ואי קר לכו רועי צאן מאי אמנא
ז שבנא הוה דריש בתליסר רבוותא חזקיה הוה
ז כי אתא סנחריב וצר עלה דירושלים כתב שבנא
א וסיעתו השלימו חזקיה וסיעתו לא השלימו שנאמר
זון קשת כוננו חצם על יתר הוה קא מסתפי חזקיה
נביה דעתיה דקוב*ה בתר רובא כיון דרובא מימסרי
נביא ואמר לו :לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר
קשר רשעים הוא וקשר רשעים אינו מן המניין הלא
בית דוד בא נביא ואמר לו ימה לך פה ומי לך פה
הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר אמר רב טלטולא
ברכי חנינא מלמד שפרחה בו צרעת כתיב הכא
צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים וגו' תנא הוא בייקש
ק איהו אתא גבריאל אחריה לרשא באפי משיפתייה
אמר

אוספין כשרין. דמאי למיכליתיהו קודם זמן היעבור: ואולי עניינא
 פשוטא. לפי שבשילי העמות והיו להו סוחרא שביעית ורומחא אמר
 להו ללבלה וירקא פסא ולגא למסור (ע"פ פ"ב). והבי משעמ מתמיחן כחלה לאלי
 הפסוקין ועביו שמו סוחרא שביעית היו קודם אותן אוספין שביעית
 ושכרן משכרן האנסין חזון לקראת
 והיו אוספין סוחרין וסמלין: ארנבא.

ויבטלוהו בלעדי עמא
 כי יניחא נפשיה א"י
 דצריי לי כבדניא
 דשקלתינהו מיניה דלא
 שמעון בתחילה היו
 שביעית: מאי קאמר
 בתחילה היו אומרים
 סוחרין פסולין משרבו
 ואולי עניים ואספי ל
 אחד זה ואחר זה פסול
 האי משרבו האנשים
 ליה אלא בתחילה היו
 זה פסולין משרבו האנ
 כמכריז רבי ינאי "
 משום ארנוא חזרו
 סוחרין פסולין ר' חיי
 יהוצק הוה קאסיל ל
 בהו ריש לקיש אטפיה
 איהו היכי עבדי עובד
 דקא כריב אמר להן
 יכול לומר אניסטון

לחהוא גברא דרהו
 כהן וזמר א"ל יכול
 אני צדק אמר להם
 אם עקלקלות הי אמר
 הא קמיתא אמר להם
 אגיסטון אני כתובי
 ברישא והדר אמר לה
 משום ירחשידי אשב
 תרומה שנפלה למא
 תעלה פחות מיכן י
 ירקבו ימכרנו לכהן ב
 אותה סאה ואמר רב

ואת אומרת נחשדו
טרודא הוא דין כי מט
שלפיה לדרגא מתחת
יוחנא א"ל בני אדם ו
בשרן לעבר שנה הדר
מדי דהיה אשלדו
אחושבנייהו סמוך והוה
הדור אימנו רבנו ו
הכא קשר רשעים ה
מן המנין אמר רבי י
לקמיה דרבי יוחנא א
בקר ולא אמר ליה א
ליה מאי קשר רשע
ירוש בחד קר רבוהו
פתקא שדא בגי'א ש
יכי הנה הרשעים יד
אמר דילמא חס ושל
אינוו נמי מימסרי ב
העם הזה קשר כל
לחצוב לו קבר בבק
כי יחצב לו קבר בבק
משיחין

דגברא קשי מדאיתתא וועט עטה אמר רבי יוסי וועט עטה וכתוב התם ועל שפם יעטה צנוף יצנפך קלון בית אדניו לפיכך נהפך כבודו לקלון כי הוה נפ

מסורת הש"ס

(א) וְצִלְ דַּתְרִיל, (ב) נְחוּסִם
תְּרוּמוֹת פָּדוֹן, (ג) לַעֲלִיל יֵה;
(ד) כְּתוּבוֹת כַּח, (ה) נְקוּלָר.
רַשִׁי, (ו) וְיַעֲרֵעַ תּוֹס'
סוֹכָה לוֹ, דִּי' אֶתְרוּג וְתוֹס'
תּוֹלֵן סָד, דִּי' כּוֹדֶרֶת.

תורה אור השלם

[illegible]

גליון הש"ס

גם' א"ל ואי קרי לבו
רועה צאן. עין ע"ז דף נט
ע"ז תוס' ד"ה דלר"י:

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה קשר וט"ו
דכתיב כ"ד באמנין חס
אינן באמנין הס"ד:

לעזי רש"י

דורות"א [רידורט"א].
סורג המחזיק את הויתים
מתח הקורה בבית-הכר.

מוסף רש"י

לעקל בית הבר. כמין
קופס מסירגת במלודה
ואחרי סמיטת הימים נותן
הגפס כלואו עקל ומניח
עליו קורה ומכנידו להוציא
המשקה הנשאר (ע"ז עה.).

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones